

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

SosyoCom

AYLIK ETKİNLİK VE HABER BÜLTENİ

ARALIK 2025 | SAYI 60

İçindekiler

Tekno-Gündem

- 4 Yapay Zekanın Ardındaki Görünmez Emek:
Hayalet İşçiler

Ekonomik-Gündem

- 5 Elmas: Bir İllüzyonun Parıltılı Hikayesi

Kültür Sanat ve Edebiyat

- 6 Sanatsal Yaratıcılığın Sınırları Nerede
Başlar?
- 7 İMÇ: Kamusal Sanatın Sessiz Müzesi

Sosyocom Raf

- 8 Bir Film: Gerçek Ötesi
- 9 Bir Kitap: Tırışkadan İşler
- 10 Bir Dizi: Succession
- 11 Ayın Kitap İncelemesi: Gerçek Bir
Cinayetin Edebi Anatomisi:
Soğukkanlılıkla*
- 12 Akademik Playlist

Eğitim-Araştırma

- 13 Eğitimde Kültürel Uyum

Girişimcilik ve İnovasyon

- 14 Geleceği Şekillendiren Vizyon: Dijital
Uсталık

İçindekiler

Siyasi – Gündem

- 16 Z Kuşağının Öfkesi: Madagaskar ve
Nepal'de Gençlik Dalgası Liderleri
Devirdi

Sağlık – Psikoloji

- 18 Modern Psikolojide Savoring:
Olumlu Anların Gücünü
Keşfetmek

Sosyal – Gündem

- 19 Tüketim Kültürünün Zirvesi Black
Friday Fenomeni

Sosyalleşme Zamanı

- 20 Sosyalleşme Zamanı
21 İstanbul'da Aralık
22 İGÜ-Öğrenci
24 İGÜ-Mezun
25 Çift Anadal
27 Erasmus + Güncesi
28 Yerel Lezzetler

Akademik Yaşama Dair

- 29 Yayınlarımız
30 Akademik Kadro Atamaları /
Akademik İdari Atamalar /
Akademik Kadro Ayrılımları
31 İGÜ İş Bulma Platformu

Künye

- 32 Künye

Yapay Zekânın Ardındaki Görünmez Emek:

Hayalet İşçiler

*Dr. Öğr. Üyesi Eren Efe
Halkla İlişkiler Ve Tanıtım Bölümü*

1769 yılında Wolfgang von Kempelen, Viyana İmparatoriçesi Maria Theresa için satranç oynayabilen bir otomat geliştirmiştir. Osmanlı kıyafetleri giydirilmiş bu figür, “Mekanik Türk” olarak anılmış ve Avrupa’da büyük ilgi görmüştür. Otomatın başarısı, aslında masanın gizli bölmesinde saklanan bir satranç ustasının hamleleri yönlendirmesiyle sağlanmıştır. Bu tarihsel örnek, günümüzde yapay zekâ sistemlerinin arkasındaki görünmez insan emeğine benzer bir durumu simgeler.

Yapay zekâ teknolojilerinin gelişimi, çalışma biçimlerinde köklü değişiklikler yaratmıştır. Özellikle veri etiketleme, içerik denetleme ve çeviri gibi vasıf gerektirmeyen, tekrara dayalı işlerde küresel ölçekte bir sınıf-altı iş gücü oluşmuştur. Bu işler, teknoloji şirketleri tarafından “kitle kaynaklı çalışma” modeliyle yürütülmekte; işler küçük parçalara bölünerek düşük ücretlerle çok sayıda kişiye yaptırılmaktadır. Bu sayede yapay zekâ için gerekli veri üretimi ekonomik hale gelmektedir.

Dünya Bankası ve ILO’ya göre, dijital platformlarda çalışan işçilerin oranı küresel iş gücünün %3,3 ile %12,4’ü arasındadır. Gray ve Suri, bu görünmeyen emeği “hayalet iş gücü” olarak tanımlar. Bu işçiler düşük ücret, güvencesizlik ve sosyal hak eksikliği gibi sorunlarla karşı karşıyadır. Platformlar ise onları bağımsız iş ortağı olarak sınıflandırarak yasal korumalardan muaf tutmaktadır.

Örneğin Filipinler’de 2 milyondan fazla kişi veri etiketleme işi yapmaktadır. Scale AI gibi firmalar bu işçilere düşük ücretler ödemekte ve ödemeleri geciktirmektedir. OpenAI ise Kenyalı işçilere ChatGPT’nin güvenliğini sağlamak için saatte 2 dolardan az ücret vermektedir. Finlandiya’da ise mahkumlar doğal dil işleme için çalıştırılmaktadır. Bu örnekler, yapay zekâ sistemlerinin görünmeyen ve güvencesiz emekle desteklendiğini göstermektedir.

Sonuç olarak, yapay zekânın “otomatik” mucizesi, dijital platformların geliştirdiği esnek sömürü ağları üzerinden bir araya getirilen, küresel ve görünmez bir insan emeğiyle mümkün olmaktadır. Tıpkı Mekanik Türk’ün ardındaki satranç ustası gibi, YZ’nin başarısının ardında da, çoğunlukla sömürülen bir “hayalet iş gücü” bulunmaktadır. Ancak şirketler bu işgücünü görünmez kılarak makinenin her şeyi kendi kendine yaptığı izlenimini vermekte ve bir “yapay zekâ” sihri inşa etmektedirler.

Elmas: Bir Illüzyonun Parıltılı Hikâyesi

Arş. Gör. Demet Taç
Ekonomi Ve Finans Bölümü

"Men grow cold
As girls grow old

And we all lose our charms in the end
But square-cut or pear-shaped
These rocks don't lose their shape
Diamonds are a girl's best friend"

Marilyn Monroe, 1953

Elmas, yeryüzünün en sert ve en dirençli minerallerinden biri. Kusursuz bir kristal ağ ören karbon atomları, onu zamana, sıcaklığa ve basınca karşı neredeyse yenilmez kılıyor. Ancak bu taşın asıl gücü, fiziksel dayanıklılığından değil, zihnimize işlenen anlamından gelir. Bugün elmas denilince aklımıza gelen "sonsuz aşk" ve "mutlak lüks" imgeleri, doğanın değil; ekonomi, politika ve reklamcılığın ustalıklı ördüğü bir hikâyenin ürünüdür. Bu hikâye o kadar güçlüdür ki, elması kullanım değeri neredeyse sıfır, gerçek bir yatırım aracı olarak da tartışmalı olmasına rağmen, dünyanın en değerli nesnelerinden biri yapmıştır.

Bu hikâye, 19. yüzyılın sonlarında Cecil Rhodes'un kurduğu De Beers şirketiyle başladı. De Beers, Güney Afrika'daki elmas madenlerini tekeline alarak piyasada mutlak bir hakimiyet kurdu. Arzı kasıtlı olarak kısıtlayıp fiyatları yapay bir şekilde yüksek tutarak, "değer nadirlikten doğar" ilkesini kendi lehine çevirdi. Bu hamleyle elmas, sıradan bir taş olmaktan çıkıp Batı'nın zenginlik ve iktidar sembolüne dönüştü.

Elmasın küresel bir ikona dönüşmesi ise II. Dünya Savaşı'nın yarattığı belirsizlik ve yıkım ortamında gerçekleşti. Toplumlar, kalıcılık ve güven arayışı içindeyken, De Beers tam zamanında, tarihin belki de en unutulmaz reklam sloganını piyasaya sürdü: "A diamond is forever" (Bir elmas sonsuza kadar kalır). Bu sloganla, aşkın ölümsüzlüğü ile elmasın dayanıklılığı tek bir cümlede buluştu. Hollywood ise bu imajı süsleyip perçinledi. Filmlerde, evlilik teklifi sahnesinin vazgeçilmezi haline gelen pırlanta yüzük, romantik başarının nihai sembolü oldu. Marilyn Monroe'nun söylediği "Diamonds Are a Girl's Best Friend" şarkısı, elması bir mücevher olmanın ötesine taşıyarak, onu kadının sosyal kimliğinin ayrılmaz bir parçası haline getirdi.

Ancak bu ışıltılı imajın ardında her zaman bir gölge vardı. Afrika'daki madenlerdeki zorla çalıştırma, "kanlı elmas" kavramını dünyanın gündemine taşıdı. 1990'lardan itibaren artan uluslararası baskılar, Kimberley Süreci'ni doğurdu. Bu sistem, savaşları finanse eden elmasların yasal piyasalara girmesini engellemeyi amaçlıyordu. Ne var ki, bu mekanizma da etik kaygıların, ekonomik çıkarların gerisinde kaldığı gerekçesiyle sıklıkla eleştirildi.

2000'li yıllar, oyunun kurallarını değiştirebilecek yeni bir aktörü sahneye çıkardı: laboratuvarı üretilen elmaslar. Kimyasal ve optik olarak doğal eşleriyle birebir aynı olan bu taşlar, sektörde "sahte" ya da "değeri düşük" olarak yaftalanmaya çalışıldı. Çünkü arzın tekelleri tarafından kontrol edildiği bir dünyada, elmasın gerçek değeri ne kullanım ne de mübadele değerinden; yüzyıllardır anlatılan o duygusal hikâyeden besleniyordu. Dolayısıyla, elmasın hikâyesi sömürgecilik, tekelci kapitalizm, dahice pazarlama, Hollywood'un büyü ve insan duygularının ekonomiyle kesiştiği devasa bir sahnedir. Marilyn Monroe'nun meşhur şarkısı, modern tüketim kültürünün en parıltılı ve en başarılı anlatılarından birinin ta kendisidir.

Sanatsal Yaratıcılığın Sınırları Nerede Başlar?

**Kültür
Sanat
Edebiyat**

Sanat, insanlık tarihinin en eski dillerinden biridir. Mağara duvarlarındaki figürlerden dijital tuvallere kadar insan, duygularını, inançlarını ve düşlerini sanat yoluyla ifade etti. Teknolojinin ilerlemesiyle her dönemde araçlar değişti, fakat sanatın özü, anlam arayışı sabit kaldı. Günümüzde bu arayışın en yeni durağı, yapay zekâ ile üretilen sanat eserleridir. Artık bir tabloyu fırça değil, algoritma çiziyor; bir melodiyi kulak değil, veri üretiyor. Bu durum, yaratıcılığın sınırlarını yeniden düşünmeye zorluyor. Yapay zekâ, sanat üretiminde veriden öğrenme yöntemine dayanıyor.

Milyonlarca görsel, ses ve kelimeyi tarayarak yeni biçimler ve fikirler oluştururken ortaya çıkan eser, insan sezgisinden değil, olasılıklar ve istatistiklerden besleniyor. Buna rağmen ortaya çıkan sonuçlar şaşırtıcı derecede duygusal bir etki yaratabiliyor. Çünkü sanatın gücü, yalnızca üreticinin niyetinde değil, izleyicinin algısında da saklıdır.

Bu gelişme, yaratıcılığın doğasına dair kadim bir soruyu yeniden gündeme getiriyor: Sanatı değerli kılan şey insanın duygusu mu, yoksa ortaya çıkan estetik biçim midir? Eğer yaratıcılık, yeni bir biçim ortaya koyma yetisiyse, yapay zekâ bu tanıma uyuyor. Fakat sanatın özü anlam yaratmaksa, o zaman makinenin duygusuz üretimi bir eksiklik taşıyor. Yine de yapay zekâ sanatının asıl değeri, insanın kendi yaratıcılığını sorgulamasına yol açmasında yatıyor. Bu yeni dönemde sanatçı, üretici olmanın ötesine geçerek bir rehber konumundadır. Kodlar aracılığıyla bir estetik dil kuruyor, algoritmalarla duygusal etkiyi yönlendiriyor. Bu süreçte etik sorular da gündeme geliyor: Bir eserin gerçek sahibi kimdir? Veriyi toplayan kişi mi, sistemi tasarlayan mühendis mi, yoksa eseri ortaya çıkaran yapay zekâ mı?

Yapay zekâ sanatı, insandan bağımsız bir yaratım süreci sunmuyor. Aksine insanın hayal gücünü genişletiyor, ifade alanlarını çoğaltıyor. Belki de sanatın da geleceği, Kurzweil'in dediği gibi insan ile makinenin ortak yaratımında şekillenecek. Çünkü yaratıcı süreç, doğası gereği değişken, dönüşen ve kendini yeniden tanımlayan bir eylemdir. Teknoloji, sanatın sonu değil; insanın kendi yaratıcılığıyla yüzleştiği yeni bir başlangıç mı olacak yaşayıp göreceğiz.

Doç. Dr. Taylan Maral
Yeni Medya Ve İletişim Bölümü

Bu görsel Yapay Zeka tarafından oluşturulmuştur.

İstanbul Manifaturacılar Çarşısı

İMÇ: Kamusal Sanatın Sessiz Müzesi

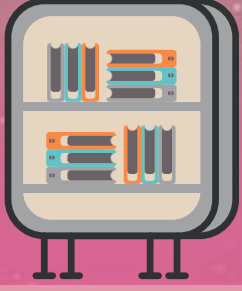
Arş. Gör. Dilek Kızıllırmak
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

İstanbul Manifaturacılar Çarşısı (İMÇ), Türkiye'nin toplumsal belleğinde ünlü şarkıcıların yıldızlarının parladığı İstanbul Plakçılar Çarşısı olarak da yer etmektedir. Fatih ilçesinde bulunan çarşı; İstanbul'un telaşlı ritmi içinde gizli bir açık hava müzesidir. İMÇ, 1960'ların modernist mimarisinin izlerini taşıyor. Burası sadece ticaretin değil, Türkiye'nin çağdaş sanat hafızasının da taşıyıcısı. Eğer hafta sonu kendinize küçük ama anlamlı bir görsel keşif armağan etmek isterseniz, İMÇ'de bir yürüyüş size beklediğinizden fazlasını sunabilir.

Blokların cephelerinde yer alan eserler, Türkiye'nin öncü sanatçılarının imzalarını taşır. Kuzgun Acar'ın metalden oluşan "Kuşlar" kompozisyonu, çarşının en ikonik eserlerinden biridir ve modern heykelin şiirsel gücünü duvarlara taşır. Seramiğin ustası Füreyâ Koral'ın panosu, renk ve doku üzerinden ritmik bir anlatı kurarken, Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun "Soyut Kompozisyon" ve "İstanbul" temalı mozaikleri, kentin kültürel çeşitliliğini güçlü desenlerle yüzeye çıkarır. Eren Eyüboğlu da mozaik çalışmasıyla bu kolektif hikâyeye sıcak ve insan odaklı bir ton ekler.

Nedim Günsür'ün "Atlar" adlı mozaik panosu, hareketin enerjisini taş bir yüzeye aktaran etkileyici bir yapıdır. Yavuz Görey'in dekoratif çeşme heykeli, çarşı içinde adeta kısa bir mola alanı yaratır; suyun sesi olmasa da formuyla dinginlik hissi uyandırır. Ali Teoman Germaner'in (Aloş) metal rölyefi ise endüstriyel malzemenin sanatsal yoruma dönüşebileceğini hatırlatır. Sadi Diren'in seramik çalışması ise İMÇ'nin sanat dokusunu tamamlayan önemli bir parçadır.

Elinizde kahvenizle bloklar arasında dolaşırken taş, metal ve seramiğin dilsiz ama derin anlatılarına kulak verebilirsiniz. Bu yürüyüş, yalnızca bir sanat turu değil; Türkiye'nin modernleşme hikâyesine dokunan sessiz bir zaman yolculuğu gibidir. Hafta sonunuza sakın ama zihinsel olarak zengin bir başlangıç yapmak isterseniz, İMÇ sizi bekliyor.

GERÇEK ÖTESİ

POST TRUTH

Arş. Gör. Dilek Kızılırmak
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Yönetmen: Alkan Avcioğlu

Senarist: Gizem Avcioğlu & Alkan Avcioğlu

Yapım Yılı: 2025

İngilizcede post ön eki, kendisinden sonra gelen kelimeye “sonrası, ötesi, -den sonra” anlamı katar. Truth (gerçek) kelimesiyle birleştiğinde ise tam tersi bir anlam ortaya çıkar. Post-truth veya Türkçesiyle “Gerçek Ötesi”, gerçeklerin yerini yalanların, hakikatin yerini ise inanılmak istenene olan sarsılmaz bağlılığın aldığı bir dünyayı anlatmak için kullanılan bir kavramdır. Gerçek Ötesi belgeseli, adından da anlaşılacağı üzere her şeyin sahte olduğunu, imajların birbirinin kopyasının kopyası hâline geldiğini gözler önüne seriyor. “Gerçek dünya hakkında sahte bir film” olarak tanımlanan belgesel, baştan sona yapay zekâ araçlarıyla üretilen ilk film olma özelliğine sahip. Sanatçı Gizem Avcioğlu (Vikki Bardot) ve yönetmen Alkan Avcioğlu’nun senaristliğini yaptığı belgesel, 15 aylık bir çalışma sonucu hazırlanmış.

Belgesel, gerçekliğin doğasını tartışmaya açarken; güçlü metni, sesler, efektler ve canlı renk kullanımıyla seyircinin dikkatini film boyunca canlı tutmayı başarıyor. Jean Baudrillard’dan Slavoj Žižek’e, Godfrey Reggio’dan Adam Curtis’e pek çok düşünür ve sanatçıdan ilham alan ve atıfta bulunan Gerçek Ötesi, içinde yaşadığımız dünyanın sahteleşmesini sorguluyor.

Film, post-modern bireyin kendisini merkeze alarak, inandığı dışında bir doğruyu kabul etmemesini ve dijital dünyada bu inançların pekişip derinleşmesini gözler önüne seriyor. Bireyin giderek yalnızlaşması, sahte bir filmdeki en çarpıcı gerçek olarak yüzümüze vuruluyor. Narsistik bir dünyada tek gerçek “SEN”sin.

Yapay zekâ ile üretilen karakterler “Artık her şeyin sahte olduğunu hissediyorum” veya “Gerçek olan hiçbir şey kalmadı” derken, izleyici kendi gerçekliğini sorgulamaya başlıyor. İnternette karşılaştığımız insanlar gerçek mi? Okuduğumuz ürün yorumları doğru mu? Hikayeleri anlatan botlar mı, yoksa yalan söyleyen insanlar mı? Bir nebze çarpıtılmış gerçek, hâlâ gerçek sayılır mı?

Belgesel, anlam vermekte zorlandığımız sorulara cevaplar sunarken, yeni sorularla zihnimizi meşgul eden zengin ve yoğun bir anlatım sunuyor. Ekranlarınızı kaydırırken, parmaklarınızın ucundaki dünyanın sahteliğini fark etmek bile, böylesi yoğun bir enformasyon bombardımanı altındayken bir nebze olsun rahatlatma sağlayabilir.

İyi seyirler...

Tırışkadan İşler - David Graeber

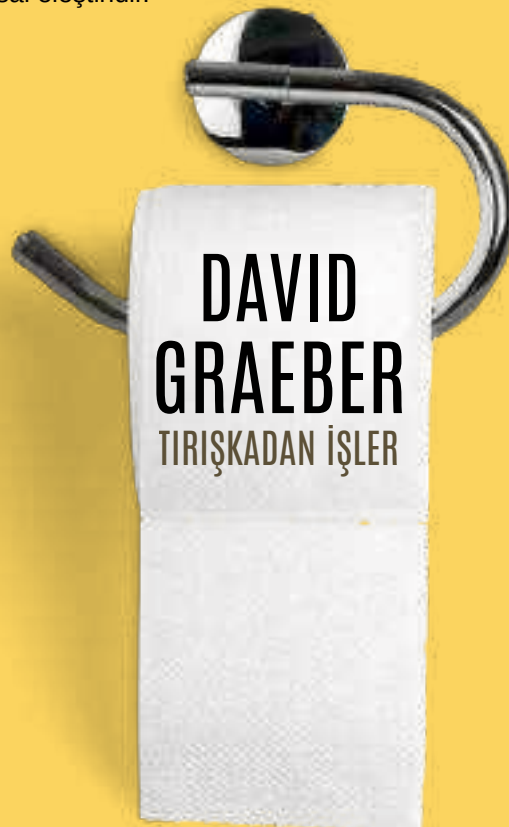
Arş. Gör. Dr. Emre Yüksel
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Tırışkadan İşler (Bullshit Jobs), antropolog David Graeber tarafından yazılmış, modern kapitalist sistemde anlamdan yoksun ve topluma gerçek bir katkı sunmayan işlerin yaygınlığını ele alan bir eserdir. İlk olarak 2013'te yayımlanan bir makaleye dayanan bu kitap, büyük ilgi görünce 2018 yılında genişletilmiş biçimiyle kitaplaştırılmıştır. Graeber, kitabında özellikle beyaz yakalı işlerin bir kısmının aslında "gereksiz" olduğunu, ancak sistemin bürokratik yapısı nedeniyle sürdürüldüğünü iddia eder.

Yazara göre kapitalist sistem giderek daha fazla "anlamsız" ve "topluma katkı sunmayan" iş üretmeye başlamıştır. Bu işlerin çoğu, sistemin bürokratik yapısını sürdürmekten başka bir işe yaramaz ve aksine ne üretime doğrudan katkı sağlar ne de toplumsal fayda yaratır. Yine de bu pozisyonlar, statü, görünürlük ve hiyerarşı gibi nedenlerle varlıklarını sürdürür.

Kitabın en dikkat çekici yönlerinden biri, bu işleri yapan insanların da durumun farkında olduklarını göstermesidir. Graeber'in görüştüğü pek çok çalışan, yaptıkları işin gereksiz olduğunu açıkça kabul eder. Kimi, gününü sahte meşguliyetlerle doldurmak zorunda kaldığını, kimi ise yaptığı işin ortadan kalkması hâlinde kimsenin fark etmeyeceğini söyler. Bu farkındalık, çalışanlarda derin bir tatminsizlik, değersizlik ve yabancılaşma hissi yaratır. İnsanlar, üretken veya anlamlı bir katkı sunamadıklarında, yalnızca ekonomik değil, varoluşsal bir boşluk da yaşarlar.

Graeber, "Tırışkadan İşler"de emeğin sadece geçim aracı değil, insan onuru ve toplumsal anlam açısından da temel bir unsur olduğunu vurgular. Bu nedenle, modern toplumların gerçek ihtiyacının daha fazla iş değil, daha anlamlı işler yaratmak olduğunu savunur. Kitap, iş dünyasının görünürdeki rasyonelliğini sorgulayan, çalışma kültürümüzü yeniden düşünmeye çağırان güçlü bir toplumsal eleştiridir.

SUCCESSION

ARŞ. GÖR. DR. EMRE YÜKSEL
YENİ MEDYA VE İLETİŞİM BÖLÜMÜ

HBO'nun ödüllü dizisi Succession, modern çağın en güçlü ailelerinden birinin iç yüzünü gözler önüne seren, keskin zekâlı bir kara mizah ve dram örneğidir. Jesse Armstrong tarafından yaratılan dizi, medya devi Waystar Royco'nun sahibi olan Roy ailesinin iktidar mücadelesini merkezine alır. Ailenin yaşlanan lideri Logan Roy'un sağlık sorunları ve emeklilik ihtimali, çocukları arasında büyük bir taht kavgasını tetikler. Bu mücadele, yalnızca bir şirketin kontrolü değil; aynı zamanda güç, sevgi, sadakat ve ihanete dair derin bir psikolojik savaşı gözler önüne serer.

Dizinin en çarpıcı yönlerinden biri, karakter derinliği ve diyaloglarının keskinliğidir. Her karakterin kendi hırslı, eksikliği ve kırılganlığı izleyiciye ustalıkla yansıtılır. Logan'ın çocukları – Kendall, Roman, Shiv ve Connor – babalarının gölgesinde büyümüş, duygusal olarak yaralı ama hırslı bireylerdir. Dizi, aile içi ilişkilerin toksik yapısını ve güç arzusunun insan ruhunu nasıl çarpıtabildiğini güçlü bir şekilde işler.

Görsel anlatım açısından da Succession, soğuk renk paleti, minimalist sinematografisi ve belgeselvari kamera kullanımıyla dikkat çeker. Bu tarz, karakterlerin duygusal mesafesini ve hikâyedeki kurumsal dünyanın soğukluğunu yansıtır. Nicholas Britell'in müzikleri dizinin atmosferine ayrı bir ağırlık katar, klasik müzik temalarıyla modern entrikanın iç içe geçtiği bir tını yaratır.

Eleştirmenlerce övgü toplayan Succession, sadece bir "aile draması" değil, aynı zamanda kapitalizmin acımasız yüzüne dair derin bir alegoridir. Gücü elinde tutmayı, onu kaybetme korkusunu ve sevgiyle menfaatin birbirine karıştığı bir dünyayı ustalıkla betimler. Dizi, insan doğasının en karanlık yönlerini zekice bir mizah ve dramatik yoğunlukla birleştirir.

GERÇEK BİR CİNAYETİN EDEBİ ANATOMİSİ: SOĞUKKANLILIKLA*

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Sinav
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Soğukkanlılıkla, Truman Capote'nin "kurmaca olmayan roman" olarak tanımlanan eseri olup, 1959 yılında ABD'nin Kansas eyaletindeki Holcomb kasabasında işlenen gerçek bir cinayeti konu alır. Kitap, Clutter ailesinin dört ferдинin kendi evlerinde vahşice öldürölmesini ve bu cinayetin öncesini, sürecini ve sonrasını ayrıntılı biçimde ele alır.

Eserde bir yandan Clutter ailesinin düzenli, saygın ve sakin yaşamı anlatılırken, diğer yandan cinayeti işleyen Perry Smith ve Dick Hickock'un geçmişleri, kişilikleri ve suç işlemeye sürüklenişleri derinlemesine incelenir. Capote, olayları kronolojik bir yapı yerine paralel anlatılarla sunar; bu sayede okur hem kurbanların hem de katillerin dünyasına aynı anda girer. Cinayetin motivasyonu basit bir soygun beklentisidir; ancak evde para bulunmaması, olayın anlamsız ve trajik boyutunu daha da derinleştirir.

Cinayet sonrasında kasabada oluşan korku, güvensizlik ve adalet arayışı ayrıntılı biçimde aktarılır. Polis soruşturması, delillerin toplanması ve zanlıların yakalanması titiz bir gazetecilik diliyle anlatılır. Perry ve Dick'in yakalanmasının ardından başlayan yargılama süreci, suç, ceza ve idam cezası gibi etik ve hukuki tartışmaları gündeme getirir.

Capote, özellikle Perry Smith karakteri üzerinden insan doğasının karmaşıklığını, çocukluk travmalarının birey üzerindeki etkisini ve toplumsal koşulların suça nasıl zemin hazırlayabileceğini sorgular. Kitap, yalnızca bir cinayet hikâyesi değil; aynı zamanda Amerikan toplumuna, adalet sistemine ve şiddetin sıradanlaşmasına dair güçlü bir eleştiridir. Soğukkanlılıkla, gerçek olayları edebi bir derinlikle ele alarak modern edebiyatta önemli bir dönüm noktası kabul edilir.

Kitap: Soğukkanlılıkla
Yazar: Truman Capote
Tarih: 1966

AKADEMİK PLAYLIST

YILIN SON GÜNLERİ İÇİN BİR SEÇKİ

ARŞ. GÖR MUSTAFA NURKAN BİTLİSLİ
SİYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜMÜ

Aralık; geriye dönüp bakmanın, tamamlanmamış cümleleri fark etmenin ve henüz söylenmemiş olanla yan yana durmanın bir temsilini imlemekle birlikte bir durma hali olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu seçki, yılın bu özel eşiğinde acele etmeyen bir ruh hâlini merkeze alıyor. Seçkimizdeki şarkılar; büyük kutlamaların coşkusundan çok, yıl bitmeden önceki o kısa sessizliğe eşlik ediyor. Geçen ayların ağırlığını inkâr etmeden, yeni bir başlangıca da kapıyı aralık bırakıyor.

Keyifli dinlemeler dileriz. Seçkiye ulaşmak için lütfen [tıklayınız](#).

141		Have Yourself A Merry Little Christmas - Remaster... Frank Sinatra	A Jolly Christmas From Frank Sinatra
142		River Joni Mitchell	Blue
143		Yeni Bir Gün Doğdu Merhaba Barış Manço	Sarı Çizmeli Mehmet Ağa
144		Last Christmas Wham!	LAST CHRISTMAS
145		Cold Little Heart Michael Kiwanuka	Love & Hate
146		Fairytale of New York (feat. Kirsty MacColl) The Pogues, Kirsty MacColl	If I Should Fall from Grace with God (Expan...
147		'Heroes' - 2017 Remaster David Bowie	'Heroes' (2017 Remaster)
148		Snow (Hey Oh) Red Hot Chili Peppers	Stadium Arcadium
149		Right Time Baby Mehmet Gürelli	Yağmur
150		Brand New Day Sting	Brand New Day

EĞİTİMDE KÜLTÜREL UYUM

Arş. Gör. Dr. Emre Yüksel
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Eğitimde kültürel uyum, öğrencinin kendi kültürel kimliği ile eğitim ortamının kültürel yapısı arasında denge kurabilmesi anlamına gelir. Bu uyum, öğrencinin aidiyet duygusunu, motivasyonunu ve akademik performansını doğrudan etkiler. Bilimsel araştırmalar, öğrencinin kültürel kimliğini tanıyan ve buna saygı gösteren öğrenme ortamlarının başarıyı artırdığını göstermektedir. Örneğin, Banks (2015) ve Gay (2018) gibi eğitim bilimciler, kültürel olarak duyarlı öğretim yaklaşımlarının öğrencilerin katılımını ve öğrenme kalitesini yükselttiğini vurgular.

Kültürel uyum yalnızca öğrencinin eğitim sistemine “uyum sağlaması” anlamına gelmez; aynı zamanda eğitim kurumunun da öğrencilerin kültürel çeşitliliğine uyum göstermesini içerir. Öğrencinin kendi kimliğini bastırmadan, okulun değerleriyle çatışmadan öğrenme sürecine katılabilmesi için karşılıklı bir uyum gerekir. Eğitim verenlerin kültürel farkındalık geliştirmesi, ön yargılardan arınmış bir tutum sergilemesi ve öğretim materyallerinde farklı kültürlere yer vermesi bu sürecin temelini oluşturur.

Kültürel uyumu sağlama sorumluluğu hem eğitimciye hem de kuruma düşer. Öğrenciden mutlak bir “uyum” beklemek, asimilasyona yol açabilir ve bu durum öğrenme isteğini zayıflatabilir. Buna karşın öğretmen, öğrencinin kültürel geçmişini öğrenme sürecine dahil ettiğinde, öğrenci hem kimliğini korur hem de akademik olarak gelişir.

Ayrıca kültürel uyum, sadece bireysel başarıyı değil, sınıf içi sosyal ilişkileri ve toplumsal bütünleşmeyi de güçlendirir. Öğrencilerin farklı kültürel geçmişlerden geldikleri sınıflarda, karşılıklı anlayış ve empati geliştiğinde öğrenme ortamı daha güvenli, katılımcı ve üretken hale gelir. Vygotsky’nin sosyal öğrenme kuramı da öğrenmenin sosyal etkileşimle şekillendiğini savunur; bu nedenle kültürel etkileşim, bilişsel gelişimin temel unsurlarından biridir. Eğitimciler, kültürel olarak kapsayıcı bir yaklaşım benimsediklerinde yalnızca akademik başarıyı değil, aynı zamanda demokratik değerleri, hoşgörüyü ve toplumsal uyumu da desteklemiş olurlar.

Sonuç olarak, eğitimde başarı kültürel uyumun niteliğine bağlıdır. Gerçek başarı, öğrencinin kendi kültürel kimliğiyle barışık, çok kültürlü bir öğrenme ortamında gelişmesidir. Eğitim, kültürel çeşitliliği zenginlik olarak gören bir anlayışla yürütüldüğünde hem bireysel hem toplumsal düzeyde kalıcı öğrenme gerçekleşir.

GİRİŞİMCİLİK VE İNOVASYON

Geleceği Şekillendiren Vizyon: Dijital Ustalık

Dr. Öğr. Üyesi Abdulkadir BÜYÜKBİNGÖL
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

“Google Nasıl Yönetiliyor?” kitabının yazarları kendilerini teknolojinin iyimserleri olarak tanımlıyor ve teknolojinin gücü ile dünyanın daha iyi bir yer olacağına inanıyorlar. Bu iyimser bakış açısı sağlam gerekçelere dayanıyor. Jeolojik, meteorolojik sensörlerden, ekonomik işlemlerin kaydını tutan bilgisayarlar ve hayati belirtileri gözleyen akıllı cihazlara kadar çok sayıda ve çeşitte veri, kısa sayılabilecek bir süre önce bilim kurgu sayılacak ölçüde toplanıp işlenmeye başlamıştır. Toplanan onca veriyi analiz etmek için ise sınırsız bilgisayar gücü elimizin altındadır. Kuantum bilgisayarlar bu kabiliyeti daha yüksek seviyelere taşıyacaktır. Sınırsız veri ve sınırsız bilgisayar gücü ile büyük üretken akılların, büyük sorunları çözeceğini ve adeta bir oyun parkı oluşturulması yolunda ilerlediğini söylemek mümkündür. Mikroişlemciler, mobil telefonlar ve internet gibi teknolojilerin bebek adımlarını atarken nereye ulaşacaklarını kimse tahmin edememişti. Artık sorulması gereken soru “beş yıl sonra ne olacağı”na dair kesin öngörü değil, “ne olabileceği”ne dair bir tahmindir. Bu soru, hayal gücünün sürekli canlı olmasını sağlayacaktır.

Hangi sektöre bakılırsa bakılsın parlak bir gelecek görünüyor. Örneğin, sağlık sektöründe gerçek zamanlı özel sensörlerle, karmaşık vücut sistemlerinin takibi kolaylaştı; daha da kolaylaşacak. Bu verilerin detaylı genetik analizlerle buluşması, bireyin hastalık kapması veya mevcut hastalıkların iyileştirilmesi için eşi benzeri görülmemiş yetenekler ortaya çıkaracak. Buna bağlı olarak daha akıllıca ve kişiye özel tasarlanmış sağlık politikaları hayatımıza girmesi için sadece iyi niyetli çalışmalar gerekecek. Artırılmış gerçeklik, gerçek dünya ortamlarını ek verilerle birbirine örerek, bilgisayarda üretilmiş duyu formlarıyla revize edilmiş bir ortam sunuyor. Bu teknoloji tüketicilere, ürün ya da hizmeti daha önce hiç olmadığı bir şekilde deneyimleme olanağı da sunuyor. Sanal bir deneme odasında yeni bir giysi denemek, rengini değiştirmek, mücevher eklemek ya da arkadaşların fikrini almak olağan hale gelmeye başladı. Zamanla online alışveriş, mağazaya girmek kadar canlılık kazanabilir.

Geleceğe uzmanmanın bir yolu olarak etkili olan dijital teknolojiler; kazanç, verimlilik ve performans noktasında da kayda değer ölçüde yükseltmenin motoru olarak kullanılmaktadır. Yapılan bir araştırmada söze konusu kabiliyetlere ulaşan şirketler dijital ustası olarak tanımlanmış ve bu şirketlerin sektördeki ortalama rakiplerinden yüzde 26 daha kârlı olduğu, var olan kapasiteleriyle de yüzde 9 daha fazla gelir elde ettikleri gösterilmiştir. Görünen o ki, bu şirketleri dijital ustaları yapan şey, neye yatırım yaptıkları değil, değişime nasıl liderlik yaptıklarıdır.

Dijital ustaları, iki can alıcı boyutta yetkinleşmişlerdir:

1. Dijital Yeterlilik (Teknolojinin ne olduğu): Bu başlıkta sosyal medya, mobilite, analiz ve tümleşik cihazlar gibi teknolojileri kullanma yetkinliği söz konusudur.
2. Liderlik Yeterliliği (Değişime nasıl liderlik edildiği): Burada ise değişim vizyonu ve yönetimi kapsamında geleceğe dair hayal güçleri devreye girmektedir.

Bu şirketler için sosyal medya, mobilite ve analiz ulaşılacak hedefler değildir. Bu araçlar, müşterilere yakınlaşma, çalışanları güçlendirme ve iş süreçlerini dönüştürmek için kullanılır. Bütün dijital ustası şirketlerde yöneticiler, dönüşümü güçlü bir yukarıdan aşağıya liderlikle ateşlemişlerdir. Dijital ustaları, kökten, net bir gelecek vizyonu yaratma, çalışanlarını amaca katma, teknik kadrolarla diğer elemanlar arasında güçlü bağlar kurma ve sürece güçlü bir yönetimle kumanda etme yolları bulmaya çalışırlar.

Yapılan bir araştırmada dijital ustalık dört düzeyde kategorize edilmiştir:

Yeni Başlayanlar: Bu grup eyleme geçmeden önce durumun kesinleşmesini beklerler. Sadece temel dijital yeterliliklere sahiptirler ve rakiplerinin gerisinde kalırlar. Harekete geçmemek için genellikle yasal düzenlemeleri veya gizlilik gerekçelerini bahane ederler.

Modaya Uyanlar: Harekete geçmek için beklemezler, çıkan her dijital yeniliğin üstüne atlarlar. Ancak güçlü bir dijital liderlik ve yönetimden yoksun oldukları için, yaldızlı görüntünün altında her şey eskisi gibi kalır.

Tutucular: Modaya uyanların tam tersi bir profile sahiptirler. İşe yarar dijital yeterlilikleri olmasına rağmen aşırı temkinli davranırlar. Her dijital yatırımı titizlikle ölçüp biçerler. Bu temkinlilik, sağlık ve finans gibi yasal düzenlemelere bağlı iş kollarında yararlı olabilir.

Dijital Ustaları: Rakiplerini zorlayan güçlüklerin üstesinden gelmişlerdir. Nereye ve nasıl yatırım yapacaklarını bilirler ve liderleri dijital geleceğe giden yolda şirketlerine güçlü bir şekilde kılavuzluk etmeye kararlılırlar.

Güçlü dijital yeterlilikler yeni dijital girişimleri kolay ve daha az riskli kılarken, güçlü liderlik ise sinerjiler üreterek tasarruf sağlar ve çalışanları yeni fırsatların peşine düşürür. Hem dijital hem de liderlik yeterliliklerinde yetkinleşmek, şirketi daha yüksek bir finansal performansa taşır. Web siteleri ve mobil uygulamaları aşarak müşteri deneyimini baştan sona dönüştürmeyi ve müşterileri zahmetsizce yönlendirmeyi sağlayan dijital ustaları, müşterilerin neyi neden, nereden ve nasıl yaptığını kavramaya çalışır ve müşterilere ilişkin verileri tüm müşteri deneyiminin merkezine koyarlar. Sosyal medya, anket ve odak gruplarından kurtularak nihai müşterilerin sesini duymayı, mobil bilişim ile müşterilerin markaya bağlılığını sürdürmesini sağlarlar. Bir dijital ustası, eskiyi yenisiyle değiştirerek değil, var olan değerli varlıklarını dijital teknolojileri kullanmak suretiyle kaldıraç yaparak; fiziksel ve dijital deneyimleri pürüzsüz bir biçimde birbirine örmeye gayret ederek ilerler. İnovasyon, bu yaratıcı örülmeye gerçekleşebilir.

Dijital operasyon üstünlüğünü ele geçiren şirketlerde, yöneticiler daha iyi verilere sahip olduklarından daha iyi kararlar veriyorlar. Çalışanlar daha önce hiç gitmedikleri yerlerdeki kişilerle düzenli bir iş birliği içine giriyor ve merkezle her zaman her yerde bağlantıyı sürdürüyorlar. Bu noktada sosyal medya ve kesintisiz veri akışı örgütsel sınırların ve hiyerarşilerin aşılmasına hizmet edecek şekilde kullanılmaktadır. Sonuç olarak, bilgi, bağlılık ve bilgisayar gücü gibi üç üretim faktörünün ucuzlamasıyla, insanı şoke eden yenilikler sıradan bir hal almış durumda. Dijital ustaları, bu teknolojik gelişmeleri güçlü bir liderlik vizyonu ile birleştirerek sadece kendi kârlılıklarını değil, aynı zamanda içinde bulundukları sektörlerin geleceğini de şekillendirebilmektedirler.

Z KUSAĞININ ÖFKESİ: MADAGASKAR VE NEPAL'DE GENÇLİK DALGASI LİDERLERİ DEVİRDİ!

Dünyanın farklı köşelerinde Z kuşağının öncülük ettiği protestolar, iki ülkenin siyasi dengelerini kökten sarstı. Madagaskar ve Nepal'de gençlerin başlattığı toplumsal hareketler, kısa sürede kitlesel ayaklanmalara dönüşerek iktidar değişikliklerine yol açtı.

Madagaskar'da Eylül 2025'te başlayan protestolar, su ve elektrik kesintilerine karşı sosyal medyada örgütlenen gençlerin öfkesinden doğdu. "Gen Z Movement" olarak anılan hareket, hızla hükümet karşıtı bir isyana dönüştü. Ordu içindeki CAPSAT birliğinin göstericilerden yana tavır alması, Başkan Andry Rajoelina'nın ülkeyi terk etmesiyle sonuçlandı. Ülkede şu anda geçici bir askeri yönetim bulunuyor.

Benzer bir dalga, kısa süre önce Nepal'i de sarstı. Sosyal medya kısıtlamaları, genç işsizlik ve yolsuzluk iddialarına karşı patlayan "Gen Z Protests", Başbakan K. P. Sharma Oli'nin istifasına yol açtı. Hareket, belirgin bir lider kadrosuna sahip olmadan dijital platformlar üzerinden örgütlendi. Katılımcılar, "temiz siyaset" ve "geleceği geri alma" sloganlarıyla meydanları doldurdu.

Her iki ülkedeki gelişmeler, Z kuşağının sadece sanal değil, siyasi alanda da güçlü bir etki yarattığını gösteriyor. Analistler, bu dalganın diğer ülkelerdeki gençleri de cesaretlendirebileceğini ve 2020'lerin sonuna doğru yeni bir "dijital nesil devrimi"nin eşliğinde olunduğunu savunuyor.

Bu arada benzer gençlik hareketleri başka ülkelerde de yükseliyor. Sırbistan'da, öğrenciler ve genç profesyoneller 2024 sonlarından bu yana sokaklarda. Cumhurbaşkanı Aleksandar Vučić hükümetini yolsuzluk, medya baskısı ve demokrasi gerilemesiyle suçlayan protestocular, "çürümüş elma" sembolüyle politik çürümeye dikkat çekiyor. Üniversite ağları ve çevrim içi forumlar üzerinden organize olan bu eylemler, yaklaşan seçimler öncesi iktidarı ciddi biçimde zorluyor.

Fas'ta ise "Gen Z 212 Hareketi" Eylül 2025'te başladı. İşsizlik, artan yaşam maliyetleri ve eğitim-sağlık alanındaki eşitsizlikler nedeniyle binlerce genç sokaklara döküldü. Hükümetin ilk sert müdahalesine rağmen hareket, genç neslin adalet ve reform taleplerini gündemin merkezine taşıdı.

Bu dalgalar gösteriyor ki dijital kuşak artık sadece izlemiyor—direniyor.

Modern Psikolojide Savoring: Olumlu Anların Gücünü Keşfetmek

Arş. Gör. Dr. Emre YÜKSEL
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Savoring, modern psikolojide giderek daha fazla ilgi gören bir kavramdır ve bireyin olumlu deneyimlerinin farkına varmasını, bu deneyimleri uzatmasını ve daha derin bir biçimde hissetmesini ifade eder. Pozitif psikoloji akımının yükselişiyle birlikte savoring, hem akademik araştırmalarda hem de popüler psikoloji uygulamalarında önemli bir yer edinmiştir. İnsanların olumsuzluklara karşı daha duyarlı olması ve stres kaynaklarının modern yaşamda artması, olumlu duyguların bilinçli biçimde güçlendirilmesine olan ihtiyacı artırmıştır. Bu nedenle savoring, duygusal dayanıklılığı ve genel yaşam doyumunu yükseltmeyi amaçlayan yaklaşımların merkezine yerleşmektedir.

Güncel psikoloji literatüründe savoring'in üç temel boyutu vurgulanır: anı yaşarken savoring, geleceğe yönelik savoring ve geçmiş anıları tekrar canlandırarak savoring. Bu sınıflandırma, insanların olumlu duyguları farklı zaman perspektiflerinde nasıl deneyimlediğini anlamamıza yardımcı olur. Araştırmalar, savoring becerisinin geliştirilmesinin mutluluk düzeyini artırdığını, stresle başa çıkmayı kolaylaştırdığını ve depresif belirtileri hafiflettiğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle birçok terapötik yaklaşım—özellikle mindfulness temelli terapiler—savoring tekniklerini içermeye başlamıştır.

Savoring'in popülerliği yalnızca klinik psikolojiyle sınırlı değildir; kendine yardım kitaplarında, kişisel gelişim trendlerinde ve sosyal medya içeriklerinde de sıkça yer bulur. İnsanlar, hızlı ve yoğun bir yaşam temposu içinde küçük mutlulukları gözden kaçırdıklarını fark ettikçe savoring pratikleri daha değerli hâle gelmektedir. Günlük yaşamda bir fincan kahvenin kokusunu fark etmek, keyifli bir anın fotoğrafını çekip yeniden hissetmek ya da yaklaşan bir etkinliği heyecanla planlamak gibi basit eylemler, savoring'in uygulanabilirliğini artırır.

Sonuç olarak savoring, günümüzde hem bilimsel araştırmalar hem de bireysel iyilik hâli uygulamaları açısından güçlü ve yaygın bir araç hâline gelmiştir. İnsanların yaşamın olumlu yanlarını daha çok fark etmesine yardımcı olarak, zihinsel sağlık ve mutlulukla ilgili modern yaklaşımlar içinde önemli bir konuma sahiptir.

SOSYAL GÜNDEM

TÜKETİM KÜLTÜRÜNÜN ZIRVESİ: BLACK FRIDAY FENOMENİ

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet SİNAV
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Black Friday, Amerika Birleşik Devletleri'nde Şükran Günü'nü (Thanksgiving) takip eden ilk cuma günü olarak ortaya çıkmış ve zamanla küresel ölçekte benimsenen bir tüketim olgusuna dönüşmüştür. İlk olarak 1960'lı yıllarda Philadelphia'da kullanılmaya başlanan bu kavram, başlangıçta şehirdeki yoğun alışveriş trafiğini ve kalabalığı ifade ederken, ilerleyen yıllarda perakende sektörünün satış stratejileriyle özdeşleşmiştir. Günümüzde Black Friday, yalnızca ekonomik bir etkinlik değil, aynı zamanda modern tüketim kültürünün sembolik bir göstergesi olarak değerlendirilmektedir. Çağdaş ekonomik sistemlerde tüketim odaklı büyüme stratejilerinin en belirgin örneklerinden biri olarak kabul edilmektedir; dijitalleşmenin etkisiyle küresel bir ekonomik fenomen haline gelmiştir.

Bu olgu, kapitalist üretim biçimlerinin ve kitlesel tüketim anlayışının bir sonucu olarak, bireylerin satın alma davranışlarını psikolojik ve sosyolojik düzeyde etkilemektedir. Özellikle "fırsat kaçırma korkusu" (fear of missing out–FOMO) kavramı, tüketicilerin rasyonel karar verme süreçlerini zayıflatmakta ve alışverişini bir tür sosyal deneyim haline getirmektedir. Bununla birlikte, dijitalleşmenin artmasıyla Black Friday yalnızca fiziksel mağazalarla sınırlı kalmamış, e-ticaret platformları aracılığıyla küresel ölçekte çevrimiçi bir fenomene dönüşmüştür.

Black Friday, yalnızca bir satış stratejisi değil, modern kapitalist ekonomilerde tüketim ve üretim dengesini etkileyen karmaşık bir ekonomik dinamiği temsil etmektedir. Eleştirel açıdan bakıldığında Black Friday kısa vadeli ekonomik canlanma sağlasa da uzun vadede sürdürülebilir tüketim anlayışıyla çelişmektedir. Aşırı tüketim, çevresel kaynakların tükenmesi ve üretim-tüketim dengesinin bozulması gibi sorunları beraberinde getirmektedir. Dolayısıyla Black Friday, ekonomik dinamizmin bir göstergesi olmasının yanı sıra, modern toplumlarda tüketim ideolojisinin bireyler üzerindeki etkilerini analiz etmek açısından da önemli bir araştırma konusudur.

Black Friday yalnızca ekonomik bir olgu değil, aynı zamanda tüketim toplumunun sembolik bir göstergesidir. Bireylerin kimliklerini, statülerini ve aidiyet duygularını tüketim pratikleri üzerinden inşa ettikleri bir sosyokültürel alan yaratır. İndirim ve fırsat söylemleri, bireyleri rekabet ve haz arayışıyla yönlendirirken, kolektif bir alışveriş ritüeli ortaya çıkarır. Sosyolojik açıdan Black Friday, neoliberal sistemin tüketim merkezli değerlerini meşrulaştıran bir araç olarak işlev görür. Böylece ekonomik davranış, toplumsal norm ve kültürel sembolizmin kesiştiği bir alan haline gelir.

Sosyalleşme Zamanı

Arş. Gör. Zehra MAKAR
İşletme (İngilizce) Bölümü

İGÜ TİYATRO KULÜBÜ

Tiyatroya ilgi duyuyor, sahnede ya da sahne arkasında yer almak istiyorsan İGÜ Tiyatro Kulübü tam sana göre! Akran eğitimi ve Workshop kapsamında; oyunculuk, doğaçlama, diksiyon ve sahne çalışmalarıyla hem kendini geliştiriyor hem de keyifli bir ekip ortamının parçası oluyorsun.

Her prova bir deneyim, her oyun unutulmaz bir anı! Sahne hazır, sıra sende!

Etkinlik ve duyurular için kulübümüzü sosyal medyadan takip etmeyi unutma:

Instagram: igutiyatro

İGÜ'de Gündem

Yeni Yıla Nasıl Girdik?

Bazılarımız evde, bazılarımız canlı müzik eşliğinde, belki bazılarımız yıldızları sayarken girdi yeni yıla (bazılarımız da uyuyarak). Umudumuzu bir önceki yıldan daha canlı tuttuğumuz, hedeflerimize emin adımlarla ilerlediğimiz, güzel bir yıl olsun!

Instagram: iguiisbf

Twitter: iguiisbf

Sosyalleşelim

Son Gaz Devam

Ara tatilde rahatça kafa dağıtmak için finallere çok sıkı bir şekilde çalışmayı unutmayalım.

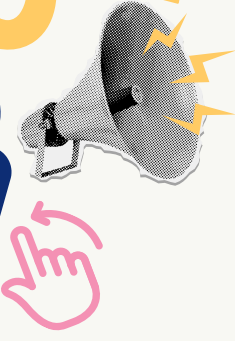

İstanbul, Ocak ayında ilgi çekici etkinliklere ev sahipliği yapıyor.
Bunlardan bazılarını sizler için derledik.

Arş. Gör. Asel ATAÖĞLU
İşletme (İngilizce) Bölümü

Etkinlik Türü	Etkinlik Adı	Mekan	Tarih
Konser	Ogün Sanlısoy	Dorock XL Kadıköy	3 Ocak Cumartesi
Tiyatro	Amadeus	Zorlu PSM - Turkcell Sahnesi	6 Ocak Salı
Stand Up	Ata Demirel	Zorlu PSM	7 Ocak Çarşamba
Stand Up	Sabotaj	Beşiktaş Akatlar Kültür Merkezi	11 Ocak Pazar
Konser	Soft Analog	Blind İstanbul	16 Ocak Cuma
Konser	Rober Hatemo	Hayal Kahvesi Aqua Florya	17 Ocak Cumartesi

İstanbul'da
Ocak

Ben, Hatice Sezer. İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Yeni Medya ve İletişim Bölümü, 2. sınıf öğrencisiyim. Bölümü tercih ederken aslında oldukça kararsızdım. Yeni Medya ve İletişim'e benzer birçok bölüm vardı ve bu alanların mezunu olmayan kişilerin de sektörde çalışabildiğini biliyordum. Bu durum diğer bölümlere kıyasla daha zorlayıcı bir rekabet ortamı olarak görüyordum. "Acaba doğru tercih mi yapıyorum?" sorusu aklımdan sık sık geçiyordu.

Ancak okula başladığım ilk andan itibaren bu soru yerini bambaşka bir duyguya bıraktı. Bölüm hocalarımızın bize karşı tutumu, yol gösterici yaklaşımları ve her konuda destek olmaları kendimi gerçekten çok şanslı hissettim. Ne zaman bir sorun yaşasam -bu illa ki akademik olmak zorunda da değildi- kapıları her zaman açıktı. Zamanla "iyi ki bu bölümü tercih etmişim" dedim. Sadece ders anlatılan bir ortamdaki ziyade, öğrencinin gelişimini önemseyen bir anlayışla karşılaştım.

İkinci sınıfı yarılamaş bir Yeni Medya ve İletişim öğrencisi olarak artık şunu net bir şekilde söyleyebiliyorum: Bu bölüm yalnızca teorik bilgi sunan bir alan değil, aynı zamanda insanın bakış açısını değiştiren, gündelik hayata ve medyaya daha eleştirel yaklaşmayı öğreten bir bölüm. Artık sosyal medyada gördüğüm bir haberin, bir reklamın ya da bir içeriğin arka planını daha fazla sorguluyorum. "Bu içerik neden böyle sunuldu?", "Hedef kitlesi kim?", "Ne anlatmak istiyor?" gibi sorular kendiliğinden aklıma geliyor.

Bu sebeple bölümün bana kazandırdığı en önemli şeylerden birinin farkındalık olduğunu söyleyebilirim. Medyanın yalnızca tüketilen bir alan olmadığını; doğru kullanıldığında üretilebilen, yönlendirilebilen ve dönüştürülebilene güçlü bir mecra olduğunu öğrendim. Artık günümüzde hepimiz üretken tüketicileriz yani birer 'üretüketiciyiz'. Aldığımız dersler sayesinde haber yazımından içerik üretimine, dijital medya okuryazarlığından iletişim teorilerine kadar birçok farklı alanda kendimi geliştirmeye çalışıyorum.

Yine çok şanslı olduğuma inandığım bir diğer husus staj sürecimdi. Bu dönemde alanı sahada görme fırsatı yakaladım. Teoride öğrendiklerimizin pratikte nasıl karşılık bulduğunu görmek, yapmak istediğim mesleği daha net tanımamı sağladı. Bu deneyim sayesinde hem kendimi test etme hem de mesleğin dinamiklerini daha yakından gözlemledim.

Bölümümüzün bize sunduğu imkânlar da motivasyonumu artıran unsurlardan biri oldu. Podcast Odası adıyla bu yıl bize ait bir içerik üretim odasının açılması, sadece dersle sınırlı kalmadığımızın somut bir göstergesi. Kendi alanımıza ait bir ortamda üretmek, denemek ve geliştirmek biz öğrenciler için harika bir fırsat.

Yeni Medya ve İletişim bölümünde kendimi en avantajlı hissettiğim nokta ise hem geleneksel medyada hem de dijital ve yeni medyada yer alabilecek donanıma sahip olmamız. Aldığımız dersler bizi tek bir alana sıkıştırmıyor; aksine çok yönlü düşünmeye ve farklı mecralarda üretmeye teşvik ediyor. Bu da geleceğe dair kendimi daha özgür ve daha hazırlıklı hissetmemi sağlıyor.

İGÜ MEZUN

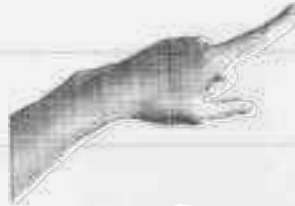
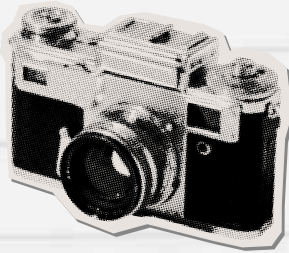
Merhaba, ben Burhan Emre İpek. İstanbul Gelişim Üniversitesi, İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Yeni Medya ve İletişim Bölümü mezunuyum. Üniversite yıllarımda Dijital Medya ve İletişim Kulübü'nün kurucusu ve başkanı olarak görev aldım. Okulda edindiğim teorik bilgileri iş hayatında uygulayabilmek adına birçok okul dışı eğitim programına katıldım ve staj yaptım.

Üniversitenin birinci yılında sosyal medya uzmanlığı alanında 6 ay süreyle staj yaptım. Ardından AcunMedya Akademisi'nde Dijital İçerik ve Yayıncılık eğitimi aldım ve maaşlı staj programına hak kazanarak video editörlüğü yolunda ilk adımlarımı attım. Daha sonra uluslararası bir YouTube firmasında video editörü unvanıyla profesyonel iş hayatına başladım.

Mezuniyet sonrasında bu tür deneyimleri edinmenin zor olacağını fark ederek farklı sektörleri denemeye karar verdim. Barmenlik ve baristalık gibi daha sosyal alanlara yöneldim. Part-time çalışmam sayesinde okulumda daha aktif bir şekilde katılım sağlayabildim. Değerli hocalarımdan aldığım dersler, beni akademisyen olma fikrine yönlendirdi ve daha önce hiç aklımda olmayan bu alan benim için bir hedef hâline geldi.

Mezuniyetime kadar üniversitemizin Halkla İlişkiler ve Tanıtım Müdürlüğü biriminde öğrenci çalışan olarak görev aldım. Mezuniyetimin ardından da burada tam zamanlı olarak çalışmaya devam etmekteyim. Bu süreçte yüksek lisans eğitimime başladım ve akademisyenlik yolunda ilerlemekteyim.

İstanbul Gelişim Üniversitesi'nin bana kattıkları, geleceğimi şekillendirdi ve bu süreç hâlâ devam etmektedir. "İyi ki" dediğim yıllarımı, başta bu üniversiteye ve değerli hocalarıma borçlu olduğumu düşünüyorum.

Sahra ERSOY
Yeni Medya ve İletişim Bölümü (Çift Ana Dal) Öğrencisi

İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde ikinci sınıfa geçeceğim yıl gerekli GANO ve %20'lik dilimin içerisinde bulunma şartlarını yerine getirerek Yeni Medya ve İletişim Bölümünde ÇAP'a başladım. En başta Sosyoloji Bölümünü seçmemin sebebi idealist bir bakış açısına sahip olmamdı. Toplumda hâlihazırda bulunan pek çok patolojik durumu görüyor olmama rağmen tam anlamıyla tanımlamak veya çözüm üretmek konularında yetersizdim. Ben de önce kendi bilincimi artırmak ve sonrasında yetkin bir kimse olarak bazı değişimlere ön ayak olma isteğimin peşinden giderek, lisans eğitimim için Sosyoloji Bölümünü seçtim. Bunun kimilerine göre fazla romantik bir bakış açısı olduğunun farkında olmakla beraber idealleri olmayan içi boş bir genç olmak istemiyordum.

Şu an dördüncü sınıf bir Sosyoloji öğrencisi olarak başta hedeflediğim sosyal sorunları ve patolojileri tanımlama ve çözüm odaklı fikirler üretme hususlarını; konuların kapsamları ve literatürdeki karşılıklarını da bilerek profesyonel, adaletli ve en önemlisi etik şekilde gerçekleştirebiliyorum. Kendi çevremde yapmaya başladığım etik değişiklikleri mezun olduktan ve mesleğimi elime aldıktan sonra daha kurumsal ve tabi daha geniş kapsamlı bir şekilde yapmaya devam etmeyi hedefliyorum.

Sosyoloji Bölümümün ilk yılını bitirdikten sonra ÇAP yapma kararı almamın nedeni ise idealleri olan bir genç olmamın yanında gerçeklikten kopmamamdı. Günümüz koşullarında bir üniversiteden mezun olmanın iş imkânlarına erişim konusunda tek başına yeterli olmaması beni bilgi birikimimi arttırmaya, birden fazla alanda çalışmaya, sadece tek bir disiplinde değil interdisipliner çalışmalarda da yetkinliğimi arttırmaya sevk etti. Yeni Medya ve İletişim Bölümüyle beraber ilgimi çeken pek çok farklı alan olsa da, tercihim önünün daha açık olduğunu düşündüğüm Yeni Medya ve İletişim Bölümüne yönelik yaptım.

Dijital göçmen Y kuşağı ve tam anlamıyla ilk dijital yerli Alfa kuşağının arasında daha geçiş dönemi sayılabilecek Z kuşağı bir genç olarak geleceğin dijital çağda olduğunun farkındaydım. İleride sosyoloji üzerine çalışmak istiyorum. Yeni medyanın da dijital çağın günümüz toplumunda sosyalleşmek, iş bulmak, siyasete katılmak, kimliklerin temsili gibi pek çok konuda yeni alanlar açtığının farkında olarak; sosyologluk mesleğimi eksiksiz yapmak adına, Yeni Medya ve İletişim Bölümünün bana yeni bir perspektif katacağını düşünüyorum.

Şu an Yeni Medya ve İletişim Bölümü üçüncü sınıf öğrencisi olarak gerek yapay zekâ gerek sosyal medya gerek diğer teknolojik ilerlemeleri ve onların topluma olan etkilerini takip ediyor ve başta yapmış olduğum tahminin ne kadar doğru olduğunu görüyorum. Yeni Medya ve İletişim Bölümümde yalnızca sosyal medyanın dinamiklerini ve nasıl sosyal medya uzmanı olunacağını öğrenmiyor ayrıca yazılım yapmayı, tasarım programları kullanmayı, yapay zekâ tarihini, yapay zekâyı nasıl daha işlevsel kullanacağımızı, fotoğrafçılığı ve dahi gazetecilik etiği ve pratiğini öğreniyoruz.

Sosyoloji Bölümümdeyse sanat sosyolojisinden, göç sosyolojisine sosyolojinin her dalından gördüğümüz derslerin yanında siyaset, psikoloji, felsefe gibi önemli pek çok alanın sosyolojiyle bütünleşmiş konuları üzerine (örneğin, sosyal psikoloji) dersler de görüyoruz. Benim de ileride çalışmak istediğim konular olan kimlik krizlerinin (kimliklerin siyasi ve medya temsillerinin öneminin) her iki bölümün de ortak konularından olması ise ileriki hedeflerimde yeterli donanıma sahip olmam hususunda benim adıma oldukça önemli.

Eğer oldukça köklü, derinliği büyük ve sosyal yaşantınızı ekonomik boyutundan cinsiyet boyutuna kadar şekillendiren olguları öğrenebileceğiniz; böylece, toplumda etkin bir rol oynamanıza ve toplumsal gerçekliği hem sizin için hem de başkaları için, içerisinde bulunmanın boşucu olmadığı bir halde şekillendirmenize vesile olacak bir bölümde okumak isterseniz Sosyoloji Bölümünü; eğer çağımızın yeni iş imkânlarına erişmek, günümüzün yeni üretim araçları olan dijital teknolojiler hakkında daha donanımlı olmak ve kimlik insanızda yararlanabileceğiniz yeni bir alanı öğrenmek isterseniz ise Yeni Medya ve İletişim Bölümünü okumanızı öneririm. Ya da benim gibi her iki alanda da ilginizi çeken taraflar bulunduğunu ve kendinizi her iki alanda da çalışırken görebildiğinizi düşünüyorsanız ÇAP imkânlarından yararlanmanızı öneririm.

Aynı anda iki ayrı bölüm okumanın insanın gözüne korkutucu gelme ihtimalini anlıyorum çünkü en başta aynı endişeleri ben de duymuştum. Ama bu korkunun üzerine giderek almış olduğum bu karar şu anda akademik kariyerim için aldığımı düşündüğüm en iyi karar oldu. Saygılarımla.

Erasmus

GÜNCESi

Arş. Gör. Tünay ARAS
Siyaset Bilimi ve Kamu
Yönetimi Bölümü

Erasmus+ Personel Hareketliliği Deneyimi – İsrâ Üniversitesi (Amman/Ürdün)

Erasmus+ Personel Hareketliliği programı çerçevesinde 2025 yılı bahar döneminde Ürdün'ün başkenti Amman'da bulunan İsrâ Üniversitesi'ni ziyaret etme imkânı buldum. Bu ziyaret, hem akademik anlamda hem de kültürel açıdan oldukça verimli ve ufuk açıcı bir deneyim oldu. Hareketlilik boyunca İstanbul Gelişim Üniversitesi ve İsrâ Üniversitesi arasında kurumsal düzeyde kurulmuş olan güçlü ilişkiler, hareketliliği hiçbir sorun yaşamadan tamamlamama yardımcı oldu. Erasmus+ Personel Hareketliliği programının Avrupa bölgesi dışında kalan bölgeleri de kapsamına alarak eğitim kurumları ve kültürler arası etkileşimin gelişmesine katkı sağlamasının, oldukça isabetli ve olumlu bir durum olduğunu düşünüyorum.

İsrâ Üniversitesi, sahip olduğu akademik altyapı, misafirperver öğretim üyeleri ve uluslararası iş birliğine açık yaklaşımıyla dikkat çeken bir kurum. Özellikle 10 fakülte çatısı altında yürüttükleri projeler ve öğrenci merkezli eğitim anlayışı, üniversiteler arası bilgi ve deneyim paylaşımı için güçlü bir zemin oluşturuyor. Üniversite'nin sahip olduğu kütüphane, laboratuvarlar, çalışma ve sosyalleşme alanlarının yanı sıra verilen eğitimin niteliği, çağdaş üniversite eğitimi standartlarında olup, büyük bir potansiyele sahip olduğu aşikardır. Yaptığımız karşılıklı görüşmelerde, öğrenci değişimi ve akademik iş birliklerine yönelik olumlu bir irade gözlemledim. Bütün süreç boyunca hem İsrâ Üniversitesi'nin akademik ve mekânsal tanıtımı hem de Amman şehrinin demografik, kültürel ve mimari yapısını kavramamda bana yardımcı olan ve Ürdün'ün misafirperver kültürünü esirgemeyen başta Dr. Mohammad Makhloof olmak üzere bütün akademik ve idari personelin nitelikli çalışmalarına şahit oldum.

Ürdün, tarihsel ve kültürel olarak köklü bağlara sahip bir ülke. Bu bağlamda, Erasmus+ Personel Hareketliliği gibi programlar vasıtasıyla Ürdün ve bölgede bulunan İsrâ Üniversitesi benzeri altyapısı ve akademik personel kapasitesi yüksek üniversitelerle yürütülecek ortak projeler, yalnızca bilgi aktarımıyla sınırlı kalmayıp, kültürler arası anlayışın gelişmesine de katkı sunacağı kanaatindeyim. Öğrenci ve akademisyenlere Orta Doğu'daki yükseköğretim sistemlerini tanıma fırsatı vermesi açısından bu tür hareketliliklerin stratejik bir önemi olduğunu düşünüyorum. Gelecekte programın kapsamının genişletilerek farklı bölgelerin de Erasmus+ Personel Hareketliliği kapsamına alınacağı inancındayım.

Yerel Lezzetler: Kastamonu Mutfağı

Arş. Gör. Dilek KIZILIRMAK

Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Kastamonu, Türkiye’de mutfak kültürü söz konusu olduğunda çoğu zaman hak ettiği ilgiyi görmeyen; ancak yakından incelendiğinde Anadolu’nun en köklü ve en zengin mutfaklarından birine sahip olduğu açıkça görülen şehirlerden biridir. Yapılan derleme ve araştırmalara göre Kastamonu mutfağında 800’ün üzerinde yemek çeşidi bulunmaktadır ve bunların yaklaşık 500’ü yalnızca bu coğrafyaya özgüdür. 38 çeşit çorba, 51 çeşit ekmek ve yüzlerce özgün tarif, Kastamonu’yu Türkiye’nin en geniş mutfak repertuarlarından birine sahip şehirlerinden biri hâline getirir. Bu çeşitlilik, Kastamonu mutfağını yalnızca yerel değil, aynı zamanda kültürel açıdan da üzerinde durulması gereken bir mutfak yapar.

Bu zenginliğin temelinde kentin tarihsel ve coğrafi konumu yer alır. Antik dönemlerden bu yana yerleşim alanı olan Kastamonu, Karadeniz iklimi ile karasal iklimin kesiştiği bir bölgede konumlanır. Bu durum, mutfağın hem ürün çeşitliliğini hem de pişirme tekniklerini doğrudan etkilemiştir. Osmanlı döneminde gelişen konak mutfağı; et yemekleri, hamur işleri ve tatlılar üzerinden şekillenirken, kırsal kesimlerde sebze ve ot yemekleri, mantar çeşitleri, farklı ekmek türleri ve uzun süre saklanabilen ürünler öne çıkmıştır. Tarhana, erişte, kurutulmuş sebzeler, turşular ve tahıllar, bu kiler kültürünün mutfaktaki en belirgin yansımalarıdır.

Yörenin geniş ormanlık alanları, mantar çeşitliliğini mutfağın önemli bir parçası hâline getirirken; yaylacılık ve hayvancılık geleneği et yemeklerinin ağırlığını artırmıştır. Kuyu kebabı, bu kültürün en simgesel örneklerinden biridir. Kuzunun yerin altına kazılmış kuyularda uzun saatler boyunca ağır ağır pişirilmesi, sabır ve emeğe dayalı bir mutfak anlayışını yansıtır. Banduma, yufka, et suyu ve cevizle kurduğu dengeyle hem doyurucu hem de sembolik bir yemektir. Etlî ekmek ise el çabukluğu ve ustalık gerektiren yapısıyla, iyi hazırlandığında lezzetiyle akılda kalan özgün yemeklerden biridir. Taşköprü sarımsağı, Kastamonu pastırması ve çekme helvası ise coğrafi işaretli ürünler olarak kentin mutfak kimliğini uluslararası düzeyde görünür kılar.

Kastamonu mutfağının belki de en dikkat çekici yönü, günümüzün hızlı tüketim alışkanlıklarına karşı hâlâ direniyor olmasıdır. Bu mutfak aceleye gelmez. Tarifler çoğu zaman gramla değil, hafızayla aktarılır. “Göz kararı” burada bir belirsizlik değil; kuşaklar boyunca süzölmüş bir deneyim bilgisidir. Yemek yapmak kadar, birlikte yemek yemek de önemlidir. Sofralar yalnızca karın doyurmak için değil, bir araya gelmenin ve paylaşmanın ritüellerini yaşatmak için kurulur.

Bugün Kastamonu mutfağı hâlâ yeterince görünür olmasa da; sahip olduğu çeşitlilik, tarihsel süreklilik ve üretim kültürüyle Türkiye’nin en güçlü yerel mutfaklarından biri olmaya devam etmektedir.

AKADEMİK YAŞAMA DAİR

YAYINLARIMIZ

Dr. Öğr. Üyesi Ifedolapo Olabisi Olanipekun'un "*Effects of the Paris Agreement on new energy investments: Do energy risks play a role? Evidence from (multivariate) time-varying quantile regression*" başlıklı makalesi Energy'de yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Reyhan Özeş Özgür'ün "*Renewable Energy Scenarios in Türkiye: Economic Impacts, Environmental Consequences, and Sustainable Development Perspectives*" başlıklı makalesi Sustainable Development'da yayımlandı.

Arş. Gör. Kartal Doğukan Çıkrı'nın "*A Netnography Research To Explore the Components of Visitors' Experiences in Geoheritage Sites: Case of Huangshan UNESCO Global Geopark (China)*" başlıklı makalesi Geoheritage'da yayımlandı.

Doç. Dr. Festus Victor Bekun'un "*The role of environmental tax policy, natural resource rents, and outward foreign direct investment in advancing clean energy consumption in BRICS-T countries*" başlıklı makalesi International Journal of Sustainable Development & World Ecology'de yayımlandı.

Arş. Gör. Ahmet Can Şenlik'in "*From awareness to action: Understanding the role of economic costs and perceived convenience in tourist mobility decisions*" başlıklı makalesi Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity'de yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Merve Vural Allaham'ın "*Overview of Economic Relationships Between Türkiye and Turkic Republics*" başlıklı makalesi Ege Academic Review'da yayımlandı.

Doç. Dr. Ayşe Meriç Yazıcı'nın "*Artificial Intelligence in Agriculture: A Pathway to Improved Environmental Outcomes?*" başlıklı makalesi Sustainable Development'da yayımlandı.

PERSONEL GÜNDEMİ

AKADEMİK-İDARİ ATAMALAR

- Dr. Öğr. Üyesi Ünal ALPAY, Psikoloji Bölümü "Dr. Öğr. Üyesi" kadrosuna atanmıştır.
- Arş. Gör. Kerem KUTAL, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (İngilizce) Bölümü "Araştırma Görevlisi" kadrosuna atanmıştır.
- Arş. Gör. Hasan Ferruh KOÇ, Yönetim Bilişim Sistemleri (İngilizce) Bölümü "Araştırma Görevlisi" kadrosuna atanmıştır.
- Arş. Gör. Muhammet Ali KAYACIK, İngilizce Mütercim ve Tercümanlık Bölümü "Araştırma Görevlisi" kadrosuna atanmıştır.
- Prof. Dr. Yasemin YULAF, Psikoloji Bölümü "Profesör" kadrosuna atanmıştır.

AKADEMİK KADRODAN AYRILANLAR

- Arş. Gör. Tayyibe KARAGÖZ, Ekonomi ve Finans (İngilizce) Bölümünden ayrılmıştır.

Değerli İGÜ mezunları ve öğrencileri,
İş arayanların nitelikleri ile işverenlerin
aradığı özellikleri eşleştiren yeni

İŞ BULMA PLATFORMU

erişime açıldı. Üye olarak açık pozisyonları
görüntüleyebilir ve başvuru yapabilirsiniz.

Detaylı bilgi ve
Başvuru için

metsis.gelisim.edu.tr

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ MEZUN TAKİP SİSTEMİ

Mezun Takip Sistemi (METSİS), mezunlarımızın istihdamı ve mezuniyet sonrası eğitimi gibi güncel durumlarını belirleyerek takip etmek, istatistiki veriler oluşturmak amacıyla açılmıştır. İstanbul Gelişim Üniversitesi, mezunlar ile ilişkilerini kuvvetlendirmek ve mezunların istihdamına katkı sunmak adına METSİS'i faaliyete geçirmiştir. Mezunlarımız, METSİS'e ücretsiz üye olabilmektedir. (metsis.gelisim.edu.tr)

METSİS üye olan mezunlarımız oluşturdukları kişisel profillerini güncelleyerek iş ilanlarımızı takip edebilmektedir.

METSİS'e Nasıl Üye Olurum?

1. metsis.gelisim.edu.tr platformuna giriş yapınız.
2. Açık pozisyonlar kutucuğundan ilanlar takip edebilirsiniz.
3. İlanlara başvuru gerçekleştirmek için Yeni Aday kutucuğundan hesap oluşturabilirsiniz.
4. Hesap oluşturulduktan sonra üst sekmede yer alan ilanlar sekmesinden iş ilanlarını görebilir ve uygun olan pozisyonlara başvurabilirsiniz.

KÜNYE

İKTİSADİ İDARİ VE SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTESİ

İİSBF Dekanı

Prof. Dr. Kenan AYDIN

İİSBF Dekan Yardımcısı

Doç. Dr. Emrah DOĞAN

Dr. Öğr. Üyesi Özlem Tuğçe KELEŞ

Koordinatör

Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK

İçerik Editörü

Bölüm Başkanı

Doç.Dr. Taylan MARAL

(Bölüm Başkanı)

Arş. Gör.Dr. Emre YÜKSEL

Arş. Gör. Dilek KIZILIRMAK

Çeviri Koordinatörü

Arş. Gör. Tuğçe Gül BABACAN

Arş. Gör. Dilek KIZILIRMAK

Arş. Gör. Remzi SOYTÜRK

Grafik Tasarım

Arş. Gör. Sedat ALTUN

Nevin METİN

Redaksiyon

Arş. Gör. Çağlar KARAKURT

Arş. Gör. Şeyma ÖZEKİNCİ

[iguiisbf](https://www.instagram.com/iguiisbf)

[iguiisbf](https://twitter.com/iguiisbf)

[iguiisbf](https://www.youtube.com/iguiisbf)

sosyocom@gelisim.edu.tr

SosyoCom